

tuelt ved at sætte sin Guldbeholdning ind, hvilket ogsaa udtrykkeligt er nævnt i Valutaraadets Indstilling.

Ved at udviske og forflygtige dette Forhold, saaledes at der heller ikke for de kommende to Aar er nogen som helst Sikkerhed, gør man den Valutakredit, der her skal ydes Nationalbanken, ja, egentlig den hele Ordning nogenlunde til det samme som Kursegaliseringsskatten, og nu mener jeg, at Erfaringen tydeligt har vist, at det Forsøg, der blev gjort med Kursegaliseringsskatten, ikke lykkedes. Det er ganske givet. Jeg siger ikke, at Kursegaliseringsskatten ikke har gjort sin Nytte, jeg er nærmest af den Overbevisning, at det var ret nødvendigt, at den kom. Under det voldsomme Angreb, der den Gang blev rettet paa Landets Valuta, var det nødvendigt, at den kom. Forholdene vilde sikkert have ligget overmaade meget ugunstigere, hvis vi ikke havde faaet den. Men den løste ikke sin Opgave: at stabilisere og derefter hæve Valutaen. Og en Hovedaarsag dertil er den, at man vidste, at dette Stabiliseringsforsøg ikke vilde blive opretholdt længere, end Kursegaliseringsskattens Midler rakte. En anden medvirkende Aarsag var, at Kursegaliseringsskattens Bestyrelse stillede sig sin Opgave for højt: man mente, det var muligt at stabilisere vor Valuta paa et for os langt gunstigere Stade, end det senere viste sig, at det kunde gøres. Men jeg lægger særlig Vægt paa dette, at navnlig efter som der maatte trækkes mere paa Valutakrediten, blev det indenfor Spekulanternes Kreds og langt udenfor denne i stedse højere Grad Feltraabet: Ja, nu er Kursreguleringsfondens snart udtømt og dermed ogsaa Nationalbankens Anstrengelser for at holde Kursen i nogenlunde det samme Leje, og der kommer da en Tid, hvor der vil blive en voldsom Stigning. Det, at man saa hen til det Øjeblik, da Kursreguleringsfondens Midler var udtømt, har i høj Grad givet Spekulationen Vind i Sejlene og har bidraget ikke lidt til de voldsomme Stigninger i Valutaen.

Jeg er meget bange for, at det vil kunne gaa paa samme Maade, hvis det, der her foreslaas, bliver vedtaget. Det eneste, der kan give os en virkelig Udsigt til Stabilisering i Valutaforholdene, i hvert Tilfælde for de kommende to Aar, og ogsaa

til at faa en fremadskridende Linie deri, er, at man ved, at alt, hvad der raades over her, vil blive sat ind paa at gennemføre det, at Nationalbanken vil anvende ikke blot alt det, som Staten yder Hjælp til som et Rygstød til Spørgsmalets Løsning, men ogsaa alle de Midler, den selv raader over, til at sikre den Minimumskurs, der her er Tale om. Naar Spørgsmaalet bliver stillet saaledes, som Valutaraadet har stillet det, vil den absolutte Forpligtelse, en Forpligtelse, til Opfyldelse af hvilken Nationalbanken eventuelt ogsaa maa sætte sin Guldbeholdning ind, give en Følelse af Sikkerhed, det vil give Stabilitet i Valutaen og derigennem en fremadskridende Linie for den. Medens derimod det, som Regeringen her har foreslaaet, efter min bedste Overbevisning fra første Færd vil udhule Grunden under den hele Foranstaltning. Hele Ordningen vil blive af en Karakter, som ingenlunde svarer til det, Valutaraadet har villet føre igennem, og heller ikke til det, der er gennemført i andre Lande, hvor man med Held har forsøgt at stabilisere Valutaen. Dér har der ikke været Tale om en Begrænsning af Seddelbankens Forpligtelse til kun at gælde, til en bestemt Fond var udtømt. Men dér har der været Tale om, at man ved en Begrænsning af Seddelmængden vilde sætte alt ind paa et oprettholde den stabiliserede Kurs.

Valutakreditten er altsaa noget, der efter min Formening vil kunne forhandles om. Jeg mener, at det ligger indenfor det, som Valutaraadet enstemmigt har haft for Øje, men jeg nærer nogen Tvivl om, at den her foreslaaede Form skulde være særlig ønskelig. Jeg er ret tilbøjelig til at tro, at naar en saadan Valutakredit skal stilles til Nationalbankens Raadighed, saa maatte den hellere tilvejebringes direkte af Staten. Der er jo et psykologisk Moment i alt saadant. Vel kan man sige, at det, at Nationalbanken laaner med Statens Garanti, frembyder en lige saa god Sikkerhed, som naar Staten selv laaner, men som Forholdene ligger paa de fremmede Børser, tror jeg dog sikkert, at et gunstigere Resultat vil kunne naas ved en direkte Operation fra Statens Side. Dog, derom vil vi jo kunne tales ved i Udvalget. Lad mig kun sige, at til en